

"Mai no arribes a tenir clar què és l'arquitectura perquè la teva idea va evolucionant a còpia d'anys i d'experiència. A mi, la pràctica m'ha fet veure les coses d'una altra manera. Surts de la facultat i penses que posaràs en pràctica tot allò que duus al cap, però després t'adones que això és difícil". Així se'ns presenta en Francesc Xavier Serarols, resident i arquitecte independent a Barcelona i municipal a Canovelles, que -malgrat la seva joventut- ja fa catorze anys que exerceix.

"Va ser tot un còctel de circumstàncies el que em va motivar per dedicar-me a aquesta professió", continua en Francesc Xavier. **"El meu interès personal per les arts es va veure accentuat pel fet que tant els avis com els pares provinguessin del món de la construcció. Tanmateix, mai ningú no em va coaccionar en aquest sentit".** Es mou en el món de l'administració des de l'any 1987: **"Vaig començar treballant a l'ajuntament de la Pobla de Segur, després vaig passar al de Rubí, i finalment, al de Canovelles. Són municipis molt diferents: el primer -de tres mil habitants- amb la feina molt delimitada; el segon -de més de cinquanta mil- on comptava amb tot un equip de col·laboradors; i el tercer, que -amb catorze mil ciutadans- es troba en un terme mig entre els altres dos".**

Assegura que el fet de treballar en una localitat diferent de la de residència **"té avantatges perquè t'aporta una visió més professional dels problemes, sense sentir-t'hi directament implicat".** Tanmateix, aquesta és una feina que requereix un coneixement profund de la localitat en qüestió: **"Te n'has d'impregnar; necessites tota la informació local que sigui possible, fins que gairebé arribes a saber on són les papereres".** Encara n'hi ha més: aquest jove arquitecte combina l'activitat pública amb la feina que li arriba al despatx de Barcelona, que **"constitueix una ocupació subsidiària, que em plantejo com un hobby. El que solc rebre al despatx són encàrrecs petits -com ara reformes d'habitatges i de façanes- que, tot i que requereixen la intervenció d'un arquitecte, no m'engoleixen gaire temps i em permeten gaudir de la feina".**

"El que més he fet són encàrrecs per a l'administració, projectes relacionats amb l'urbanisme i amb els equipaments públics." Tot i que Canovelles -on el nostre interlocutor treballa des de fa deu anys- ha protagonitzat un creixement notable en els darrers temps, encara queda molt per construir: **"Anem una mica endarrerits perquè ens hem passat els primers anys de la democràcia fent coses que la resta de municipis ja tenien superades, per consolidar el brusc creixement urbanístic que va caracteritzar els anys seixanta i setanta".**

"El més curiós de Canovelles és que sembla que estigui integrat per diversos municipis", ens revela en Francesc Xavier, **"amb zones separades entre si que no tenen res a veure les unes amb les altres. Hi ha, per exemple, una zona de luxe -tocant a l'Ametlla- amb una densitat de població molt reduïda, mentre que una altra -aquesta, pròxima a Granollers- està més degradada i**

molt massificada. En conseqüència, molta gent pensa que hi ha parts de Canovelles que no hi pertanyen". Malgrat la seva proximitat a Granollers, el nostre entrevistat afirma que al poble on treballa **"hi ha una identitat municipal molt clara, tot i que físicament puguem parlar d'un continu urbà, que pot provocar coses tan curioses com el cas d'un habitatge amb el menjador a Granollers i la cuina a Canovelles".**

El balanç dels anys que fa que treballa en aquesta vila és positiu, si bé reconeix que s'ha arribat a sentir una mica sol: **"A Rubí els problemes eren més grossos però les decisions que es prenen eren compartides, mentre que on treballo ara no dispo de d'un altre arquitecte a qui poder fer cap consulta. A més, alguna vegada he hagut d'encarregar feina que no podia absorbir a persones externes".** Un punt a favor del nostre entrevistat és que s'ha sentit acceptat pels responsables de la població: **"Entenen que el paper dels tècnics és treballar pels seus compromisos polítics, per a la consecució dels quals necessiten assessorament".** I no només els polítics: **"Més d'una vegada em para la gent pel carrer per preguntar-me coses. En el fons, aquest contacte tan pròxim amb els ciutadans t'ajuda a veure més clarament l'evolució del lloc, cosa que en municipis més grans no és possible".**

"De totes les feines realitzades fins ara, m'enorgulleix especialment una biblioteca que hem acabat ara mateix, encara no inaugurada. També podria citar el pavelló poliesportiu que vaig dissenyar a Pobla de Segur, una obra molt reivindicada de la qual s'ha tret molt partit". Aquest professional no té preferències: **"Qualsevol cosa que em pugui arribar a les mans em ve de gust".** Però no li falten idees: **"És una llàstima que no disposem de casc antic per treballar-hi... però com que Canovelles ha experimentat un creixement tan espectacular, hi ha molts problemes urbanístics per resoldre, de manera que no em falten al·licients. Aquest municipi necessita una sala polivalent, amb funcions d'auditori, de teatre, etc. En general, a Catalunya, anem escassos d'equipaments culturals".**

En qualsevol cas, ell té molt clar que una mateixa estructura que encaixi a la perfecció en una ubicació pot resultar un autèntic fracàs en una altre indret: **"És el que passa amb la famosa polèmica entre places dures i places toves. Ni les unes ni les altres són pitjors: cada lloc requereix el que requereix".** El criteri de l'arquitecte en aquest sentit és fonamental. Tanmateix, només **"pots influir relativament en el moment de decidir una normativa, establint, per exemple, que en una zona determinada tots els edificis hagin de ser d'obra vista. Però el que no és possible és establir unes disposicions tancades que no deixin via al disseny".**

Casat amb l'Ester i pare de dos nens, l'Adrià i el Ricard, aquest arquitecte català ens defineix així la feina a l'ajuntament: **"He d'intentar que no es facin barbaritats".**

Restem amb la sensació que en Francesc Xavier Serarols ho aconsegueix i que Canovelles, almenys en aquest aspecte, deu respirar tranquil·la.

“Mai no arribes a tenir clar què és l’arquitectura perquè la teva idea va evolucionant a còpia d’anys i d’experiència”

Francesc Xavier Serarols - Barcelona (Barcelonès)